

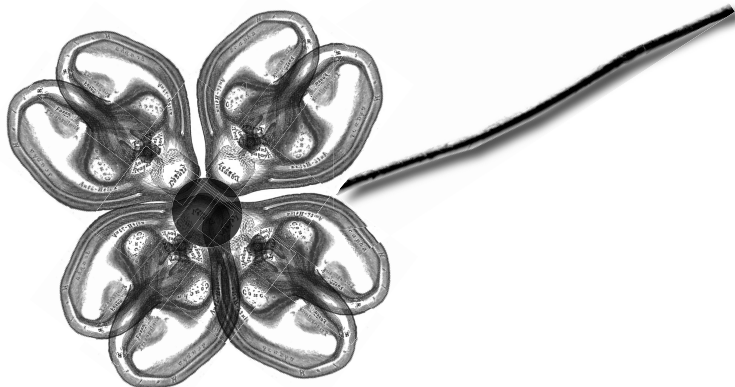

Szilvás gombóc, Szomszédok. Vágási F. és a Lámpás újra akcióban

Most épp zúg, zakatol, traktorizálódik a gépem, s nem találom itt, a majdnem-padláson, hogy hol, vagy csak legalább honnan vezet az út a holdfénykábelhez. De ezekben a pillanatokban (reggel hatóraötven) még a Zentai Magyar Kamaraszínház épülete, kis ajtaja sincs nyitva, lakatok őrzik a tegnap Péterrévén járt, mindenkit gyógyító szilvás gombócot.

Nos, zakatol a gép, éhes vagyok, át kellene menni talán a Szomszédba ENNI. Mintha csak egy tanácsért, gyanútlanul beengednének, s az első dolgom az volna, hogy elfoglalom kedvenc foteljeik egyikét, vagy épp a mindenki számára legkedvesebbiket. És még az sem érdekelne, ha épp azt beszélnék a hátam mögött rólam: megeshet, kommunista vagyok, megeshet, hogy nem is szavaztam életemben egyszer sem, csak dőzsöltem a választási eredményeken. Igazodtam a migrációkhoz, mindenkivel ápoltam a megfelelő, vagyis gasztronómiai-gasztromán kapcsolatomat. Meg hogy az én izlelőbimbóim a mennyiségre elemeznek.

Szeretjük, ha jól megfogalmazzák nekünk az életigazságokat. Főleg, ha olyan „egység” teszi ezt meg nekünk, mint amilyenek *mink* is vagyunk, egy család, de akár egy generáció.

Életigazság 1.:

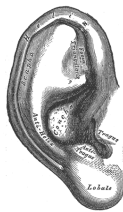
Zárva van a kapu, zárva van a boltajtó. Mégis lopnak. Ámbár, ahol sikerült a szavazás, ott majd a közigazgatás leszámol a bűnözőkkel, ahol nem, azok magukra vessenek. Mert aki nem szavaz rendesen, annak ellopják/ellopták a biciklijét. Ennyi az egész. De persze lesz itt még egy pár szavazás, és akkor majd megkerülnek azok a biciklik is. És lesznek, akik évekig biztonságosabb zárakra spórolnak. Na jó étvágyat!

Életigazság 2.:

Itt, mert a *valahol* most itt van, itt, ahol Isten keze lejjebb érhet, ott, ahol az itt és az ott között egyetlen váratlan mozgás, akárha a bicikli fáradhatatlanul utazása: a fohász, ahol Isten a gyermekek szájacskáján beszél arról, hogyan kellene élnünk, itt a szavak testekké, talán épp emberlényekké lesznek, s ezek a testekké lett/tett szavak *azok*... Ők, *akikre* vágyn gondolunk, s látomássá lehetnek, azok, akiké a megérkezés s indulás közötti örökre szép pillanat.

Ma a Találkozó színpadán

Háromszoros szerda lesz a szerda. Három teljesen különböző, műfajában és hangulatában teljesen eltérő előadás. Délután 3-kor lesz éjjel 11, mert az Orpheus Egyesület egy kizárólag 18 éven felülieknek szóló előadással érkezik. Az Adai Színtársulat Domonkos-verseket hoz, és bizonyosan sajátos hangulatot is. Majd a kisoroszi csoporttal és egy komédiával zárunk. A nap jelmondata: A százféle hangulat elvihető! Ingyen!

Április 6., szerda, 15 óra

A csáki Orpheus Egyesület színpadra viszi:

DÖME ZOLTÁN:

SOUTH PARK@SERBIA (45')

Bábjáték felnőtteknek

Szereplők:

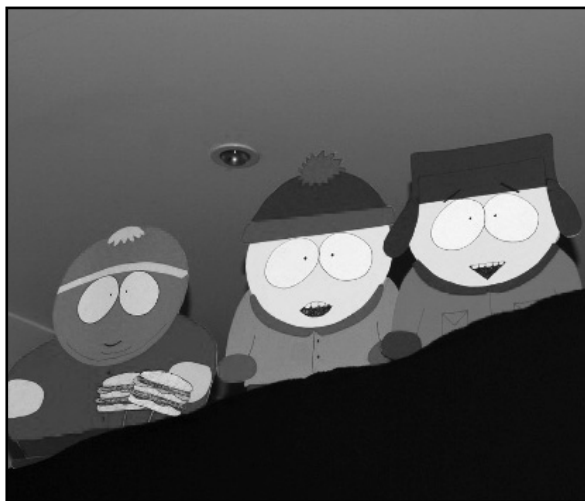
Szabados Viktor

Német Csaba

Fendrik Zsolt

Döme Zoltán

Rendező: Szabó László

Az előadásról:

A közismert South Park-figurák, Stan, Kyle, Cartman és Kenny ezúttal a Balkánon kavarnak bonyodalmakat, amelyek gócpontja a magic burek, miközben megismerkednek a balkáni emberekkel és az általuk képviselt virtussal. Kalandjaiktól ezúttal is elvárhatjuk, hogy a tőlük megszokott stílusban prezentálják az általuk megtapasztalt valóságot.

Az Orpheus minden évben arra törekszik, hogy valami szokatlant, az eddigiektől eltérőt hozzon létre. Most a jól ismert animációs film mintájára a szerző továbbgondolta, hogyan lehetne az a brutális iróniát és kíméletlen humort áthozni Vajdaságba, mi az, amit jól ki lehet fordítani a szerbiai helyzetben, helyzetből. Nyilván, nem kellett sokáig keresnie!

Április 6., szerda, 17:30 óra
Az Adai Színtársulat bemutatja:

DOMONKOS ISTVÁN – MÁRIÁS ENDRE:
 PÁLMAPAGONY (45')
 Színpadi játék – kamaradarab

Szereplők:

Dobrotka Katinka
 Fehér Anett
 Gömöri Eszter
 Sőregi Anita
 Szalai Bence
 Szögi Miklós
 Verebes Judit

Közreműködik: Kalmár Aranka

Rendező munkatársa:

Zenei munkatárs:

Hajnal Anna

Rendező: Máriás Endre

Az előadásról:

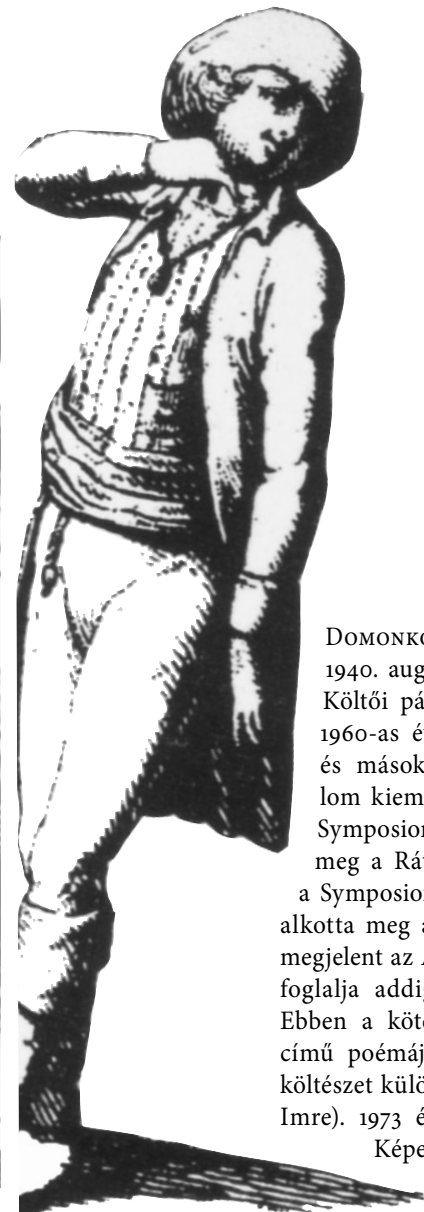
A produkció egy fiatal vajdasági magyar házaspár szemszögéből próbálja megközelíteni a kilencvenes évek Jugoszláviájának történéseit. A közös jövőről álmodó főszereplők, Péter és Ilonka életét egyik pillanatról a másikra borzolja fel a futótűzként terjedő hír: kitört a háború, megindult a mozgósítás. A férfi menekülni kényszerül. Útjaik elválnak egymástól, ám mindkettejük számára egyre elviselhetetlenebbé válik a magány. Péter számára új látóhatárt nyit a Pálmagony, ám csakhamar kiderül, az új látóhatár korántsem annyira széles, mint amennyire szeretné.

DOMONKOS ISTVÁN költő, író, műfordító, publicista 1940. augusztus 7-én született Ókéken (Zmajevo). Költői pályáját Diósi Illés írói néven kezdte. Az 1960-as években Tolnai Ottóval, Végel Lászlóval és másokkal együtt a vajdasági magyar irodalom kiemelkedő műhelyének, az akkor induló Új Symposionnak köréhez tartozott. 1963-ban jelent meg a Rátka címet viselő verseskönyve, melyben a Symposion-nemzedék irodalmának mintadarabját alkotta meg az azonos című versciklusával. 1971-ben megjelent az Áthúzott versek című kötete, mely összefoglalja addigi költészetének legjellemzőbb jegyeit. Ebben a kötetben jelent meg a Kormányeltörésben című poémája, amely a „modern vajdasági magyar költészet különleges, megismételhetetlen értéke” (Bori Imre). 1973 és 1978 között újságíróként dolgozott a Képes Ifjúságnál, de a Híd című irodalmi folyóiratban is jelentek meg írásai.

Irodalmi tevékenysége mellett az Újvidéki Rádió dzsesszenekarának tagja volt. A kitömött madár című művével 1968-ban harmadik lett a Forum Könyvkiadó regénypályázatán. A következő évben megkapta a Híd Irodalmi Díjat, 1973-ban pedig a Kritikusok Díját. Kiemelkedő irodalmi tevékenységéért idén, 2011-ben, átvehette a magyar államtól a József Attila-díjat. 1979 óta Svédországban él, verset alig publikál. Művei azonban folyamatosan jelen vannak a vajdasági művészéletben: Domonkos műveiből készített adaptációt 2004 januárjában az Újvidéki Színházban Via Italia címmel Gyarmati Kata és Mezei Kinga. Ugyanitt 2009-ben Tavasz – Hős kis ibolyák címmel ugyancsak Domonkos írásaiból Táborosi Margaréta készített egy előadást az akadémistákkal.

Forrás: Gerold László: *Jugoszláviai magyar irodalmi lexikon*. Újvidék, 2001, Forum Könyvkiadó.

Április 6., szerda, 20.00 óra
 A *kisarazsi Testvériség-Egység Művelődési Egyesület*
 bemutatja:

JOHN PATRICK:
 TEAHÁZ AZ AUGUSZTUSI
 HOLDHOZ ('85)

Szereplők:

Sakini – Radics Ignác
 Purdy ezredes – Tombác
 Imre
 Fisby kapitány – Lázár Ervin
 McLean kapitány – Fehér
 Zsuzsanna
 Gregovich őrmester – Fehér
 Géza
 Lótuszvirág – Német
 Mónika
 Seiko – Szorcsik Edvina
 Hokaida – Berta Attila

Oshira – Lőrinc Tianna
 Higayiga kisasszony – Fehér
 Zsuzsanna

Rendező munkatársai:

Díszlet: Tombác Imre
Jelmeztervező: Fehér
 Zsuzsanna
Zene: Gázsó Zsuzsanna
Technika: Mezei Tibor,
 Talpai Dávid
Rendező: Lórik Gizella

Az előadásról:

Okinawa szigetén az amerikai katonák hozzálátnak a demokrácia és az amerikai álm alapjainak kiépítéséhez. Tobiki falucskába Fisby századost vezénylik Sakini, a csavaros eszű tolmács kíséretében. Feladatuk, a B terv előírásai szerint, felvirágoztatni a civilizációt, felépíteni egy iskolát. A helyiek azonban más értékrend szerint gondolkodnak, ők teaházat szeretnének annak a gésának, akit a századosnak szántak.

A zsűri véleménye a Zentai Színtársulat előadásáról

A kedd délutánt egy igazán energikus produkció indította. A zentaiak elvárásolták mind a nézőket, mind pedig a zsűrit. A padlás titokzatos világa belopta magát a Találkozó közönségének szívébe is.

Az előadás mindhárom zsűritagot elbűvölte, és köszönetüket fejezték ki az alkotóknak, hogy ilyen kellemes, szép élményben lehetett részük.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, hogy a produkció üde színfoltja a szemlének, de az egész vajdasági magyar színháznak is. Sajnos manapság kevés az ifjúságnak szóló darab, főként az olyan, amelyet fiatalok adnak elő! Az előadás abszolút megüti a kívánt színvonalat, a színészek nagyon jól helytálltak a színpadon, játék, pajkosság, végtelenül kedves naivítás sugárzott belőlük. Megdicsérte az éneket, hiszen habár play backről szóltak a dalok, hallatszott, hogy ők is teljes erővel énekelnek. Külön kihangsúlyozta a jelmezek ötletességét, mely PEŠIĆ M. ALEKSANDRA munkáját dicséri, kitért a smink igényességére is. Megdicsérte a koreográfiát is, a díszlet viszont kicsit soknak találta, zsúfoltnak érezte a színpadot. Például az ágy nagyon nagy helyet elfoglalt, túl nagy részt elvett a játéktérből, és nincs nagy funkciója. MÁCSAI ENDRE, a darab rendezője elmondta, hogy ez a zsúfoltság elsősorban a helyszükének tudható be, hiszen Zentán jóval nagyobb színpadon játsszák a musicalt.

KÖRÖSI ISTVÁNNAK is elnyerte a tetszését az előadás. Bemutatták a mai generáció egyik legnagyobb problémáját, nevezetesen, hogy a számítógépek elragadják a valóságból a mai tizenéveseket. Ez nemcsak a vajdasági fiatalok gondja, általános probléma. Érdekesnek találta, hogy éppen ezért olyan szavak kerültek be az előadásba, mint a parti, a link és így tovább. Jó, hogy ezt így használták az elején, hogy kiderüljön, ezzel szemben van egy értékes magyar nyelvük is, amit a színészek kiválóan használnak. A színművészt zavarta, hogy a *Fényév távolság* című dal közben táblákat mutattak fel, szerinte ez fölösleges, hiszen egyértelmű, miről szól a dal. A jelenlegi helyzetben, ebben a térségben a vajdasági nézőnek természetesen más jelent, mint a darab megírásakor a magyarországi publikumnak. A végén viszont nagyon találónak és helyénvalónak érezte a feliratokat. A felvonás

közötti kórusrészt sem érezte indokoltnak. Kiemelte, hogy látszik NEMES NAGY ANITA korrepetitor munkája, nagyon szépen énekelnek a gyerekek, és elismerően beszélt a koreográfiáról is.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA tanárnő is gratulált a csoportnak. Részéről az egész előadás ideje alatt jelen volt az a bizonyos lúdbőreffektus. Jó volt egyszerre ennyi fiataalt látni, ennyi olyan fiataalt, akik csodát művelnek a színpadon. Valéria elmondta, mindannyiunknak vannak szellemei, akik megsegítenek minket ebben a költőietlen korban, hogy lehetőségünk legyen ottmaradni a lényegben, hogy ne halljanak meg a szavak, és otthonra leljünk önmagunkban és másokban is. Ez lejött a színpadról, a szereplők benne voltak a szóban, a csendekben, a közönségben, egyszóval mindenben. Földre szállt a fény, amit meg kell őrizni. Tetszett neki az elején a kortünetegyüttes, nem volt szájbarágós, kellett ez a világ is, amelyben, habár sok jó is van, nem szabad megfeledkezni arról, hogy azért a sztereotípiák is erősen jelen vannak, tehát kell a csoda, kell a mese, hogy ellensúlyozzuk ezt a világot, amely valamilyen módon kényszer. Meg kell vele egy bizonyos szinten barátkozni, de nem annyira, hogy elfelejtsük kimondani, hogy szeretlek, vagy megölelni egymást. Látványvilága teljesen magával ragadta, látszott, érződött, ahogy a játék öröme sodorja a szereplőket, és egy pillanatra sem estek-esnek ki ebből a varázslatos világból.

zsó

A zsűri véleménye a bácsgyulafalvi Vándor Társulat előadásáról

Kóla, brandy, krumpli...

A közönség végig kommentálta Józsa Mara A nagy üzlet című komédiáját, ami nem is csoda, hiszen volt ott brandy, kóla, pezsgő, bor és krumpli minden mennyiségben. És nem utolsósorban ott volt egy fejlődő gyulafalvi csoport, új csoporttagok, régi, jól ismert és ügyes csoporttagok és egy számunkra nagyon kedves, szinte kezdő rendező.

A zsűri egyaránt megdicsérte a csapat zeneválasztását, a kellékek aprólékos kidolgozottságát, azt hogy a szereplők valóban krumplit ettek, amikor arról szó, kólát ittak és a brandy is tökéletesen brandyszínű volt. Mindannyian kiemelték, hogy a csoport fejlődik, a két évvel ezelőtti szereplésükhöz képest ez egy sokkal jobban működő csoport, egy működő előadás, szituációkkal. A rendezőnek, VAJDA ARNOLDnak ez a második munkája, és ezzel a munkával a zsűri is elégedett volt, kifejezte örömét, hogy idén is ő rendezte a csoportot, hogy táborosunk, vagyis részt vesz a képzéseken, és további munkára biztatta.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA elmondta, hogy működő előadást láttunk. A közönség élvezte, és nagyon érdekes kommentárokat fűztek hozzá. „Az előző két-három évben láttam a produkcióitokat – mondta a zsűritag –, és ez most egy nagy előrelépés. A zene hangulatában hozzá tartozott a darabhoz. Jó alakításokat láthattunk TAMÁSI GABRIELLA (Bözsi néni) esetében, SZABÓ NÓRA (Lonci) játékában volt fiatalos lendület.”

„Kifogásolható helyenként a tempótlanág – folytatta Ágoston Pribilla Valéria. – Jobban rá lehet egymásra játszani, az egymás közötti kommunikációs viszonyokra a színpadon jobban oda kell figyelni, tehát nem elsősorban a végszóra, mint inkább a partnerre kell figyelni. Lehet még ennél is felszabadultabban játszani. Voltak apró csendek, amik nem voltak kijátszva, erre oda kell figyelni, mert a darab poénokra van kihegyezve, tehát játsszatok, éljétek bele bátran magatokat!” – mondta el a tanárnő.

KÖRÖSI ISTVÁN elmondta, egy szolid előadást láthattunk, voltak benne helyzetek, szép színészi megoldások, de a kinézéseket mellőzni kell, illetve ha vannak benne, akkor azok legyenek céltudatosak, akarattal kell csinálni, ahogyan Lonci esetében a felmondott krumplis szövegnél.

Mivel a bor valódi volt, ezért már megfordult a fejében, amikor egymás után röpködtek a brandyk befelé, hogy mi lesz ebből a sok alkoholból, és arra BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA is kitért, mennyire pozitív, hogy a kellékek aprólékossága nagyszerű, például hogy valóban krumplit ettek, hogy a brandyben brandyszínű ital volt.

„Sok volt az első felvonásban az apa, Pozsár Dániel császkálása – folytatja Kőrös István –, mert nem az apáét, hanem a színészét lehetett érzékelni. Bözsi alakítása jó volt, nagyon jó motorja volt az előadásnak, habár ő is kikacsintott a nézőkre. Mellőzzük azokat a kinézéseket, amelyek azért születnek, mert most én egy jó poént mondtam. Lonci először volt színpadon, és szép pillanatai voltak.”

Ügyesen használták az asztalt, a zsűritagok egyaránt kiemelték, mennyire jó megoldás, hogy az asztal nem derékszögben van a színpadon, hanem ferdén, ezért látszanak jól a szereplők.

Viszont az asztalra nem rakunk óriási szódásüveget, mert takar.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, üdítően hatott a két évvel előtti darabhoz hasonlítva ez az előadás. Jó érzékkel használták a teret, az előadás tempója ki volt találva, persze problémák is adódtak helyel-közzel. Látszik, hogy az alapok tiszták, az, hogy ezt még nem tudják megvalósítani, gyakorlás, további csiszoláson múlik, de az elképzelés jó. Jó a szövegválasztás, mert fanyar humorú, a mi valóságunk.

A tempóról elmondta, hogy az üresjáratok a szöveg hibái. De ezeket az esetlenségeket muszáj kitölteni valamivel. Például a papa egyedül marad a színpadon, és nem tud magával mit kezdeni. Ilyenkor fontos, hogy adjunk neki valamilyen szituációt. A változások időnként indokolatlanul hosszúak, gyorsabban kell megoldani a képek között a váltásokat.

Tele volt apró, pinduri ötletekkel, folytatta a zsűritag. Loncinak is voltak jó apró megoldásai. KASZA BLANKÁNAK (Borika) pedig szöveget kell csempészni. ZELENKA MIKLÓSRÓL (Robi) megtudunk dolgokat, de Borikáról nem derül ki, milyen jellegű karakter. Figurában kell jelen lenni a színpadon, ki kell fejezni valamit – mit csinál, hogy érzi magát. Az utolsó jelenetben vannak „nagy üresek”, amit nem szabad megengedni.

gém

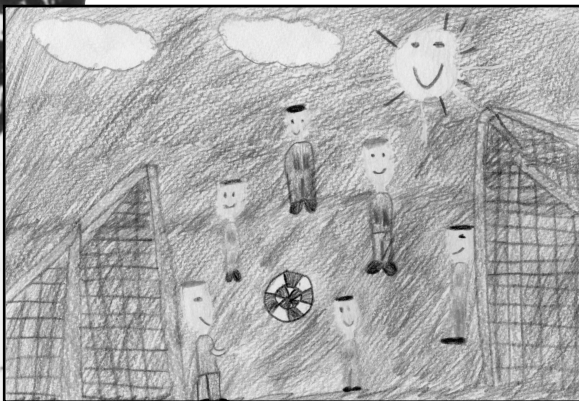

A Találkozón láttam...

A péterrévei iskolások írásai a látottakról

A Samu Mihály Általános Iskolának, a vezető tanároknak és a diákoknak köszönhetően a naponta jelentkező Sűgóban a tanulók írják meg véleményüket a látottakról, szintén az ő rajzaik láthatóak itt. És a Sűgó lesi majd minden szavukat, reméljük, kedves Olvasó, Ön is.

A RÁTÓTI CSIKÓTOJÁS

Mint minden színházi előadás kezdetét, ezt is mindenki kíváncsian várta. Már a címe is azt sugallta, hogy érdekes lesz az előadás, mivel az alapjául szolgáló népmesét már olvastam.

Így is volt, egy fantasztikus előadásban volt részem. Számomra nagyon érdekes volt. Minden szereplő fantasztikus alakított, de nekem PATRIK ESZTER, SZŐNYI SZABOLCS, GULYÁS PÉTER és VERMES JÁNOS játéka tetszett a legjobban.

Örülök hogy nem hagytam ki ezt az előadást, mert csodálatos volt, és szerintem minden nézőnek tetszett.

Mucsi Valentina 7/3

A RÁTÓTI CSIKÓTOJÁS

Kedvenc szereplőm az a falubíró volt. Nagyon jól el tudta játszani a szerepét. Kedvenc jelenetem az, amikor észreveszik, hogy a tanácsteremben az egyik asztalnál ül egy vén asszony. Szerintem valamilyen boszorkány lehetett, és elhitette mindenkivel, hogy természetfeletti erővel bír, mint például mikor visszarakta a napot az égre, pedig nem ment az onnét sehova. Sok előadáson voltam már, amit a Karinthy Frigyes Színház Kör szervezett, és mindig nagy élménnyel tértem haza. Mégis ebben a műsorban mintha kevesebb poén lett volna, mint a többi előadásukban.

Horváth Ákos 8/3

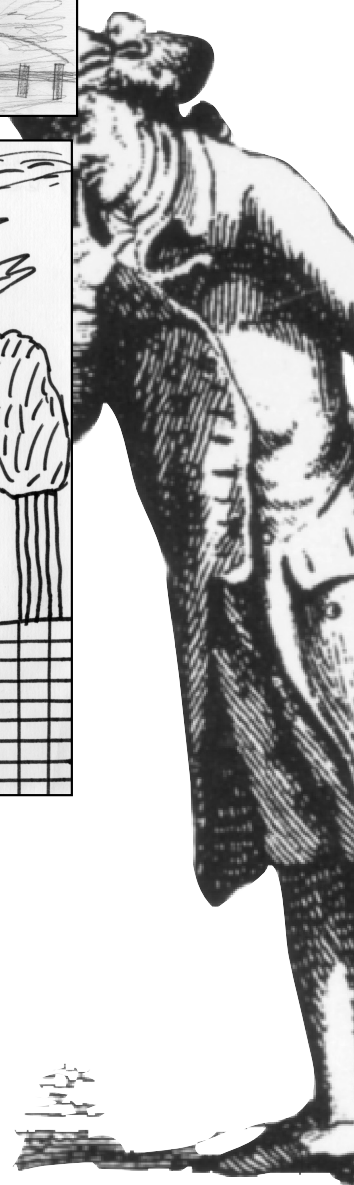
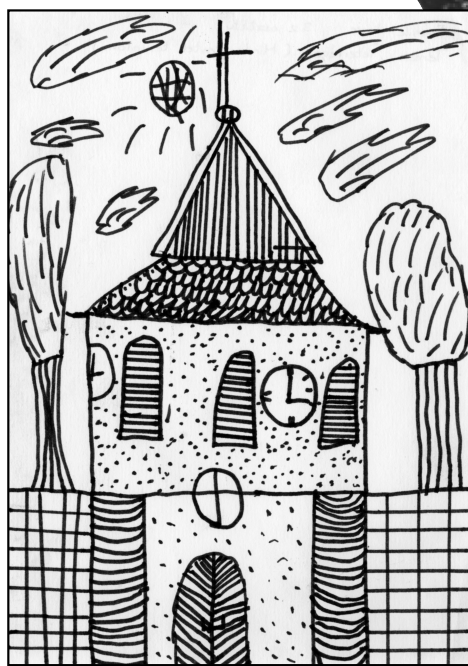
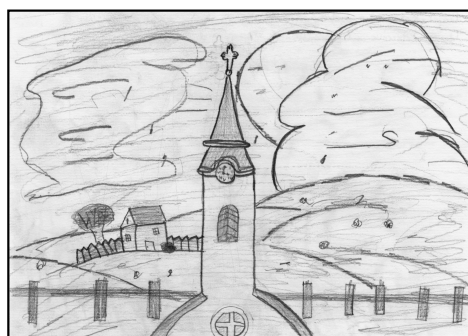

A RÁTÓTI CSIKÓTOJÁS

Április elsején elkezdődött a színházi előadások szemléje, én már rögtön az első színdarabot megnéztem, melynek a címe *A rátóti csikótojás*. A darabot falunk színészei, a Karinthy Frigyes Színjátszó Kör tagjai adták elő. A műsor egy óráig tartott. Arról szólt, hogy egy kis falu lakói nem voltak valami okosak, találtak egy zöld tököt, és nem tudták eldönteni, hogy mi az. Hosszas gondolkozás után megállapították, hogy az nem lehet más, csak egy csikótojás. Sokáig próbálták kikeltetni, de hasztalanul, végül a csikótojás elromlott.

Már sok előadáson voltam, musicalen, vígjátékon, de nekem ez az első előadás tetszett a legjobban.

Tóth Tamás 6/3

ÉNEK AZ ESŐBEN

Az *Ének az esőben* egy nagyszerű musical. A szereplők munkája, a szöveg, a zene és háttér is igen komoly munkára vall. Ezt az előadást a bácskertesi csoport adta elő. A mű találón ábrázolja az amerikai filmsztárok életét. Nekem legjobban a filmbeli rendező, Dexter alakítása tetszett, mert a forgatókönyvével mindenkit megnevetett, bár a többiek is nagyon jól alakítottak.

Pergel Sára 7/3

Holnap a Találkozó színpadán

A tóbai és a topolyai csoport a színpadon

Figyelem! Utolsó előtti előadásnap. Mindenki, aki eddig halogatta, jobban teszi, ha igyekszik, mert már csak a csütörtök és a péntek maradt ebből a Találkozóból! Menyasszonytánc Török Rezsőtől és Molnár Ferenc Liliomja.

Április 7., csütörtök, 17 óra

A tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület bemutatja:

TÖRÖK REZSÓ:
MENYASSZONYTÁNC (80')
Népszínmű

Szereplők:

Verbók Rafael – Baka András

Menci – Tóth Vera

Dancsa Ferenc – Szántó Tivadar

Vilmus – Palatinus Tímea

Mányi – Lackó F. Erzsébet

Viktór – Sirovica Erzsébet

Vőfély – Palatinus Nándor

Füri Dani – Kiss Zoltán

Gróz úr – Helfrich Lóránt

Nyoszolyólányok – Katona

Klaudia, Samu Mónika,

Palatinus Hermina

Hívogatólegény – Csapó Dániel

Násznagy – Helfrich Lóránt

Násznagyné – Nagy Márta

Rendező: Tóth János

A rendező munkatársai:

Díszlet: Baka András

Jelmez: Lackó Farkas Erzsébet

Az előadásról:

A megözvegyült Dancsa Ferenc gyászéve lejártával újra nősülni szeretne. Így felesége jussa is megmaradna, és ami még fontosabb: Vilmus lánya mellé sem rendelnének mostohát. Választása megboldogult feleségének testvérére, Mencire esik, aki még mindig egykori udvarlóját, Füri Danit várja a háborúból. A bonyodalom elsimításához Dancsa segítséget kér az öreg Verbóktól, aki rábeszéli lányát a házasságra. A nagyharang megkondul, a nagy vigasság közepette azonban – igazi csavarként a történetben – színre lép Füri Dani. Vajon milyen megoldást találnak a kialakult helyzetre? Az előadásból kiderül, mi vezet el a címbe li menyasszonytáncához.

Április 7., csütörtök, 20.00 óra
 A Topolyai Mára Amatőr Színház bemutatja:

MOLNÁR FERENC:
 LILIAM (90')
 Dráma

Szereplők:

Liliom – Turuc Andor
 Juli – Petrás Gizella
 Mari – Vörös Emese
 Ficsúr, Kádár István – Bogárdi Zsolt
 Hugó, esztergályos – Petrás Ármin
 Linzmann, kapitány, fogalmazó – Sörfőző Károly
 Muskátné – Szabó Erika
 Hollunderné – Vojter Ilona
 Lujza – Ejzler Evila, Turuc Rokszana
 Dr. Reich – Kocsis Tamás

Rendező: Szloboda Tibor

Az előadásról:

A *Liliom* a 20-as, 30-as évek Budapestjét, a kabaré atmoszféráját idézi, amelyben megismerhetjük egy külteleki hintáslegény életének és halálának történetét. Adott két nő: a rámenős özvegy, a munkaadó és Julika, a szelíd, ugyanakkor konok cseléd lány. Egyszerre érezhetőek a darabban a vásári komédia, a tragédia, a burleszk, az alávetettség, a kiszolgáltatottság, a diadal és az élet alkotóelemei.

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Ágoston Pribilla Valéria

Nemesmiliticsen született, majd családjával Szabadkára költözött. A gimnáziumi évek alatt számos szavalóverseny résztvevője és díjazottja. HORVÁTH EMMA, SEBESTYÉN TIBOR és BAMBACH RÓBERT csoportjaiban, irányításával foglalkozik versmondással és színjátszással.

A gimnázium önképzőkörében PETER HANDKE, DÉRY TIBOR darbjait viszik színre, de úgyszintén kimagasló alakítás az övé THORTON WILDER *A mi kis városunk* című drámájában, amelyet SZILÁGYI LÁSZLÓ, az egykori magyar társulat rendkívüli tehetségű színművésze rendez. Az említett darabbal vett rész a Népkör színjátszó csoportja a XIV. köztársasági szemlén, ahol Ágoston Pribilla Valéria díjat kapott színjátszásáért. A következő évben BAMBACH RÓBERT rendezésében játszott TENNESSEE WILLIAMS *Ez a ház bontásra vár* című egyfelvonásosában, amely előadás elnyerte a köztársasági szemle legjobbjának kijáró díjat, valamint két szereplő, Ágoston Pribilla Valéria és ÁROKSZÁLLÁSI LÁSZLÓ is díjat vehetett át.

Fellépett az Újvidéki Színház nyitódarabjában, ÖRKÉNY ISTVÁN *Macskajáték*ában, ahol Egérke szerepét alakította. De említhetnénk még a PETER WEISS *Mockinpott úr kinyári és megyőzítettára* című szatírjában, KOPIT *Saj, apu, szegény apu!* című művében, a BERNARD SHAW *Sosem lehet tudni* című vígjátékában eljátszott szerepeket is. Előadóművészként is megmutatta tehetségét. Elegendő *Hangváltó* című önálló estjét említeni, amellyel nagy sikert aratott kortárs magyar költők műveit tolmácsolva.

Diplomás magyartanárként pályáját a műszaki középiskolában kezdte, tizenöt év után átkerült a közgazdasági középiskolába. Majd a Gyermekszínház igazgatójává nevezik ki, ahol művészeti vezetőként nagy hangsúlyt helyez a vajdasági és a kortárs magyar gyermekirodalom színpadi bemutatására. Összetéveszthetetlen stílust teremt, olyan alkotóművészekkel dolgozik együtt, mint BESZÉDES ISTVÁN, VEREBES ERNŐ, HERNYÁK GYÖRGY, BAKOS ÁRPÁD. Művészi-szakmai koordinálása mellett olyan meghatározó előadások jöhettek létre, mint *A szegény cigánia* és a *Szélkirály* című táncjáték, a *Rajdszínház aranya* című előadás és így tovább. Társulata elnyerte szabadkai Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál fődíját.

Jelenleg a szabadkai Városi Könyvtár igazgatóhelyettese.

A vajdasági magyar irodalom és színjátszás területén szerzett kimagasló és elvülhetetlen érdemeiért, valamint szervezői aktivitásáért a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

A műkedvelő színjátszást szerencsénkre régóta figyelemmel kíséri, nemcsak mint a Találkozó állandó zsűritagja, de ugyanúgy a diákszínjátszók fesztiválján is tagja a szakmai bizottságnak. És habár számtalanszor felidéztek azt a millió pillanatot, amellyel a színművészetben és az előadó-művészetben megajándékozta a közönséget, ő mégis kiemelte, a zsűrizések és bemutatások alkalmával ne mint előadóművészt, hanem mint tanárnőt említsük. Nos, ezt a titkot semmiképp sem fejtette meg a fenti röpke összefoglalás, de talán még alkalmat kaphatunk rá.

Forrás: *Hét Nap*, XIV. évf. (2007. február 28.) 9. szám, 33.

Hét Nap, XIV. évf. (2007. május 23.) 21. szám

Faragó Árpád: *Nem sirt ásunk, hanem fundamentumot*. Zenta, 2007, Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália

Brestyánszki Boros Rozália a 2007-es évben csatlakozott a *Találkozó* szakmai zsűrijéhez. A csoportok, ahogy ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA személyében is, egy rendkívül nyitott, (és ha fogalmazhatunk ilyen egyszerű szóval) segítőkész zsűritagot ismerhettek meg.

Brestyánszki Rozália 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatoknak is. Angol, német és szerb nyelvből fordít.

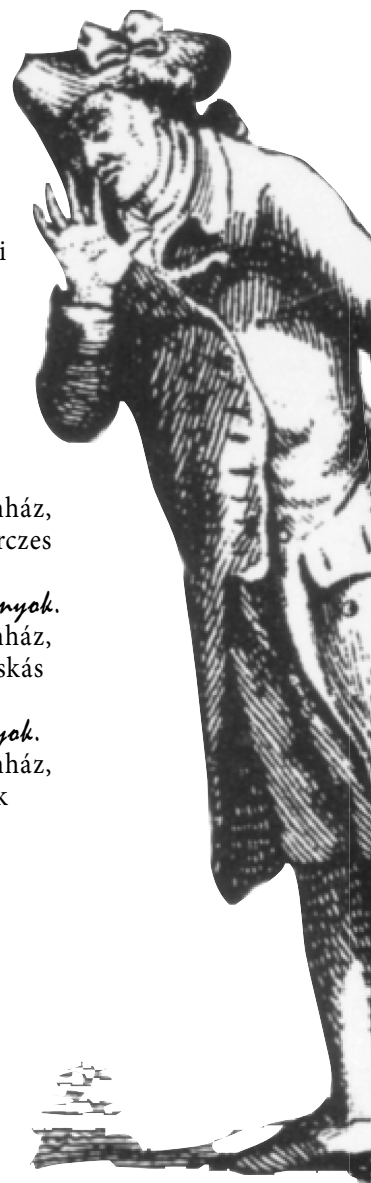
2000-ben a zürichi *Theater Spektakel* nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A Tel Aviv-i kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhelymunkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A 2009-es Vajdasági Amatőr Színházi Fesztiválon a szakzsűri tagja. A műkedvelőkkel 2007-ben nem csak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda állandó tanára volt a pszichodráma/önismeret és a dramaturgia témakörben.

Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész sáruja* című darabot (2003. Publikálva: www.zetna.org.yu), *A károhatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely GION NÁNDOR azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői MEZEI ZOLTÁN, PÁLFI ERVIN, SZÓKE ATTILA), valamint a *Decenium* című összefoglaló munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel és a Forum gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab (parafrázis J. Cain *A postás mindig kétszer csenget* c. regénye nyomán). *Csönte – avagy a kommunikáció diadala*, amelyet a Békéscsabán megrendezett Magyar Drámaíróversenyen mutattak be (2010. Rendező: FEKETE PÉTER).

2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

Jelentősebb dramaturgiai munkái:

- 2003-ban Masteroff–Kander–Ebb:
Cabaret (Népszínház, Szabadka),
- 2004-ben David Harrower: *Kés a tyúklában* (Népszínház, Szabadka),
- 2005-ben *Futó por* – dráma Kosztolányi műveiből, életrajzaiból, naplójából (Népszínház – Soltis Lajos Stúdió, Szabadka),
- 2006-ban Csáth Géza–Fekete Péter:
Emma (Népszínház, Szabadka),
- 2009 Háy János: *A Gézagyerek*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 01. 28-án. Rendező: Bérczes László,
- 2009 Kiss Csaba: *Veszedelemes viszonyok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 02. 08-án, rendező: Puskás Zoltán,
- 2011 Updike: *Eastwicki boszorkányok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2011. 01. 19, rendező: Hernyák György.

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Kőrösi István

1977 -ben született Torontálvásárhelyen (Debelyacsa). Pancsován fejezte a középiskolát, számítástechnika szakon. 1999-ben felvételizett az Újvidéki Színművészeti Akadémiára, ahol HERNYÁK GYÖRGY és LÁSZLÓ SÁNDOR osztályába került. 2003 óta az Újvidéki Színház színművésze. Fontosabb szerepei között említhetjük a következőket: Walter (Dermot-Rado-Ragni: *Hair*), (PÁC, HAMVAS BÉLA *Karnevál* című regénye nyomán), Tamás (VÉGEL LÁSZLÓ: *Judit*), Paul (LUBOMIR FELDEK: *A rózsaszínű halál*), VEE LOVELL (HORACE MCCOY: *A lovakat lelövik, ugye?*), Pongrácz (VEREBES ERNŐ: *Teremtőhadjárata*), Medvegyenko (CSEHOV: *Sirály*), Rozanov (MATEI VIȘNIEC: *A kommunizmus története...*), Bernard Marx (NAGY V.-VÁRKONYI M.: *Szép új világ*), Báro (GORKIJ:

Éjjeli menedékhely), Brad Majors (RICHARD O'BRIAN: *Rocky Horror Show*), Férfi (*San o Balkanu*) – Balkanovi pokret, Garry Lejeune – Roger Tramplemain (MICHAEL FRAYN: *Még egyszer hátulról*), Philinte (MOLIÉRE: *A mizantrop*) Játszott a budapesti Musical Színház *Jekyll és Hyde* című produkciójában (Simon Stride szerepében, rendezte: MOLNÁR LÁSZLÓ)

A Színes Szilánkok Diákszínpadán megrendezte Mrožek *Özvegyek* című darabját, amely az 51. Becsei Nyári Játékokon (2008) a következő díjakat érdemelte ki: legjobb rendezés, legjobb színpadi mozgás, legjobb férfi főszerep.

Kőrösi István harmadszor vesz részt a szakmai zsűrizésben. Mindenképp fontos volt, hogy Újvidékről is csatlakozzon egy művész a szakmai munkához, és az, hogy egy fiatal színművészt sikerüljön megnyerni az ügynek.

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szepet köszönhetjük

Beszédes István

Mint szerkesztő, mint könyvtervező, mint tördelő-szerkesztő, ráadásul mint alkotó a könyvszakma jeles képviselője érdekes és értelmes kezdeményezésként értékelte a *Súgót*, és ezért – meg talán azért mert ő a Dumás és minden helyzetben lehet rá számítani – sokmindenben segített a színlap néha színtelen szerkesztőinek. Ő tervezte a *Súgó* fedlapját és belső arculatát, valamint szintén az ő alkotása az illusztrációkkal teli, izgalmas megoldású programfüzet, melyet minden *Találkozón* láthtunk forgolódni, izgelődni-mozgolódni a közönség kezei közt.

Beszédes István, ahogyan az irodalmi lexikonok számon tartják, költő, szerkesztő. 1961. szeptember 12-én született Zentán. Szabadkán művelődésszervezői képesítést nyert. 1989 és 1991 között az *Új Szimposion* fő- és felelős szerkesztője, 1991 és 1994 között Hódmezővásárhelyen a *Vásárhely és Vidéke* című napilap szerkesztője, majd

a *Képes Ujság* rovat szerkesztője (1996-) és az *Üzenet* folyóirat szerkesztőségének tagja (1998-). 1999-ben megalapítja a *zEtna* elektronikus folyóiratot és kiadót, amely a kortárs irodalom szövegeinek találkozási tér-helye.

Alkotásai közül mindösszesen néhányat sorolnánk itt fel. Verseskötetek: *Kívánja-e a pirostat?* (1988), *Égyéji séta, déli tükrök* (1997), *Messziről Andromeda* (2007), *Naphitörés* (2008). Műfordítások: Boško Krstić: *Vizöntő* (Virág Piroskával), *Citadella. doc* – Három négykezes, Horváth Ottó: *Olmóba menet* (2010), Boško Krstić: *Az azúr örvöinek legendája* (2011). Színművek: *Rózsaszín ország aranya* (2003), *Szalmakalap száll...* (2004), *Gábor és Gabriella* (2006), *Szardínia* (2009).

Díjak: Sinkó-díj (Bozsik Péterrel, 1989), Móricz Zsigmond irodalmi ösztöndíj (1995), József Attila-díj (2011).

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük Sagmeister Laura

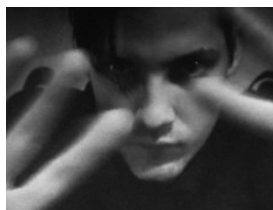

A festőművész 1969. október 8-án született Szabadkán, jelenleg Magyarokán él. SERGEJ JOVANOVIĆ belgrádi festőművész magániskolájába járt. Az Újvidéki Egyetem Művészeti Akadémiájának festészeti szakán JOVAN RAKIČIĆ professzor tanítványaként végzett (1999). A Pécsi Tudományegyetemen doktori képzésen vett részt KESERŰ ILONA témavezető osztályában 2000-től. Egyetemi évei és pályájának indulása egybeesett a Jugoszláviában lezajlott politikai változásokkal, háborúval, mindez művészetében is nyomott hagyott és időnként alkotásain is láthatóvá válik. NINKOV KOVACEV OLGA, aki már több kiállítását is rendezte, ezt így fogalmazta meg: „Képei, mint egy (rém)álom – (rém)látomás kiélesedett foltjai, inkább éreztetnek, láttatnak érzéseket, embereket, megtörtént és meg nem történt dolgokat. Ezekben kuszán ötvöződnek a mindennapi élet darabkái a helyhez kötött múlt mozzanataival. A 90-es évek elején és első felében, amikor még minden olyan hihetetlennek tűnt, az emberek pedig kutyául érezték magukat, Laura képein végigvonul egy szellemileg megbolydult kutya, amelyből időnként farkas, időnként pedig naivan mosolygó beteg állat lesz. Helyenként megjelenik a történelem őrzője, lendületben levő kereke is, hol biciklikereként, hol meg biciklisták egész csapataként. Ez utóbbiban persze az »el innen« akarás is benne van, a szabadság, a mozgás vágya, de a vidék jellegzetes közlekedési eszköze iránti ragaszkodás is. Ragaszkodás az idevalósi egyszerű emberek, szokásaik és utcáik iránt.” Legutóbbi képein egy sajátos belső világot ábrázol, érzelmeket, az emberekhez, a természethez közeli élményeket, emlékeket elevenít fel. Képeinek az alapja a rajz, kevés színt használ, a feketén kívül elsősorban a meleg színeket – a rózsaszín árnyalatokat.

Számos kiállítása volt már többek között Szabadkán, Zentán, Antwerpenben, Zalaegerszegen, Zágrábban, Baján.

Művészetéről így vallott a 2011. március 28-án a Magyar Szó *Üvegolyó* című mellékletében megjelent, vele készült interjúban: „Megrajzolni egy testet vagy az árnyékát egy negyedik dimenzióban, azaz, hogy ne úgy jelenjen meg, mint a valóságban. Nálam ki vannak terítve a testek úgy, hogy minden oldalról látszódnak. De ezeket csak egy ún. tér nélküli térben tudod létrehozni. A térképeimen is lehetett ezzel játszani. A felülnézetből kiterített világba oldalnézetből is látható embereket vagy fákat rajzolok bele. Ez ad neki egy furcsa csavart, egy furcsa térbeli hatást, hogy minden attól függ, honnan nézed.”

Antal László

1984. június 6-án született Szabadkán. Az általános iskola és a gimnázium befejeztével, 2003-ban, az Újvidéki Művészeti Akadémia Vizuális Kommunikáció szakára iratkozik. Részt vett több közös tárlaton, plakátjaival, illusztrációival, és festményeivel. 2007-ben diplomált *Mese amely rosszul végződik* című animációs filmjével, majd ezt követően ugyanebben az intézményben írta be a mesterképzést.

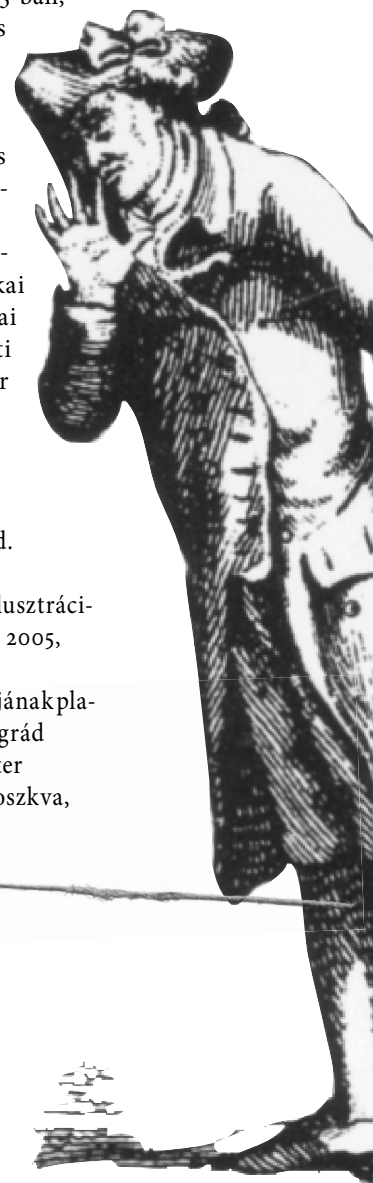
Több könyvet is illusztrált az Újvidéki Tankönyvkiadónak. Plakátokat készít a szabadkai Kosztolányi Dezső Színháznak, a szabadkai városi könyvtárnak, az újvidéki Művészeti Akadémia előadásaira, és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség számára is!

Önálló tárlatok:

- Da Galéria, 2006., Újvidék
- Galéria Grafički Kolektiv, 2007., Belgrád.

Díjak, elismerések:

- A 43. Zlatno Pero, és a 8. Nemzetközi illusztrációs biennále első helyezése (Grand Prix), 2005, Belgrád
- A 9. Nemzetközi vízalatti filmek fesztiváljának plakáttervére az első díjat kapta, 2005., Belgrád
- SOSzanie First International Social Poster Competition, különdíjazottja, 2006., Moszkva, Oroszország.

Szó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátósok XVI. Találkozójának színlapja
Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség.
Tördelőszerkesztő, dizájn és felületterv: Beszédes István.
Lektor: Kaszás Angéla

Folyamatos segítség és háttérmunka:
Halasi Mónika, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Attila, Nagy Abonyi Sonja, Novák Ferenc, Tóth Georgina.
Szerkesztők és szerzők: Gondi Martina, Máriás Endre, Sutus Áron, Bózsó Izabella, Pál Zsófia.